

der abonneres ved hans Kontor, men nogen Pligt er det ikke for ham, og der er saaledes en Mulighed for, at en Postmester, som paa en eller anden Maade er uvillig overfor Publikum eller det paagældende Blad, undlader at udsende disse Regninger og derved bereder Abonnenterne eller Bladene Vanskeligheder, og da det i det hele og store ikke er nogen ny Tjeneste, der er Tale om, har Udvalget ikke taget i Betænkning at imødekomme det fremkomne Ønske. Dertil har ogsaa den højtærede Minister sluttet sig.

Jeg skal derefter gaa over til Spørgsmaalet om Lokalporto. Her havde Indrigsministeren foreslaaet, at vi helt skulde opgive den nuværende Udvidelse af Lokalportodistriktet udover det egentlige Lokal-distrikt, hvorved man maa forstaa det Distrikt, der ligger omkring Indleveringspostkontoret, saaledes at kun den Befordring regnes for Lokalbefordring, som udgaar direkte fra Indleveringskontoret uden at have noget andet Mellemlid end vedkommende Bud. Dette var, som ærede Medlemmer maaske ville erindre, foreslaaet af Finanslovkommissionen, og der har for øvrigt ogsaa indenfor Udvalget været almindelig Enighed om, at det var den forstandigste og bedste Ordning af Lokalpostvæsenet. Men man fik i Aaret 1902 en anden Ordning indført, da man gjorde Lokalporto anvendelig paa visse Forsendelser, der gik ud over det lokale Postdistrikt, og man har nu ladet Befolkningen have dette Gode i henved 10 Aar.

Finanslovkommissionen var som bekendt enig om at foreslaa Ophævelsen af denne Ordning, og man kunde derfor have været berettiget til at vente, at der kunde være blevet Enighed i Udvalget om at følge Finanslovkommissionens og dermed Ministeren. Efter de paa andre Omraader gjorde Erfaringer og efter den Stemning, der lagde sig for Dagen i Udvalget, stod det imidlertid snart Flertallet klart, at der vilde være Ud-sigt til, at man vilde blive svigtet, hvis man her vilde forsøge paa at gennemføre Finanslovkommissionens Forslag. Derfor har Udvalget i sin Helhed med den højtærede Ministers Tilslutning bestemt sig til ikke at søge at reducere det lokale Distrikt saa stærkt. Saa opstaa Spørgsmaalet: Skulle vi saa blive ved det, vi fik i 1902, eller skulle vi søge en anden og fornuftigere Ordning? Det, man gjorde i 1902, maa betegnes som en Hastværksordning. Den var meget uheldig og ugennemtænkt, og den har haft mange kedelige Konsekvenser baade for

Postvæsenet og for Publikum. Det er nemlig en Ordning, som medfører, at der ikke er noget bestemt, som hedder Lokalportodistrikt. Det er afhængigt af, om Postkontoret er et Kontor eller en Ekspedition, eller om det er et Brevsamlingssted. Det er afhængigt af, om Postbestyrelsen underlægger dette Brevsamlingssted under det ene eller det andet Kontor, hvilket staaar den fuldstændig frit for, og det er uafhængigt af, om Forsendelsesstrækningen er kort eller lang, naar blot visse rent formelle Forhold ere opfyldte. Det afgørende er, om Brevvekslingen sker mellem Brevsamlingssteder, der ere underlagte det samme Postkontor, eller mellem dette og de det underlagte Brevsamlingssteder. Dette medfører i Virkeligheden en Række højst uheldige Tilstande i vort Postvæsen. Det viser sig for det første, at der ikke er Spor af System i, paa hvilke Afstande man kan korrespondere for 5 Øre, og paa hvilke man kan korrespondere for 10 Øre. Kontorer, der ligge umiddelbart ved Siden af hinanden, kunne ikke korrespondere for 5 Øre, Kontorer derimod, mellem hvilke der kan være op til 4—5 Mil, kunne gøre det. Naar Postbestyrelsen af en eller anden Grund lægger et Brevsamlingssted fra et Kontor, hvilket det hidtil har været underlagt, til et andet — noget, der jævnligt finder Sted som Følge af Aabningen af nye Baner eller af andre Grunde af rent administrativ Art, der intet have med Postbefordringen at gøre —, forrykkes hele Egnens Postvæsen med det samme. Ligeledes indtræder det samme, naar der oprettes en ny Postekspedition. Det er i Regelen et Brevsamlingssted, der omdannes til Postkontor, og naar det sker, afbrydes alle 5 Øres Forbindelser, som dette Brevsamlingssted hidtil har staaet i, og man kommer til at betale 10 Øre i alle Forbindelser. Man naar endog ad denne Vej til den Abnormitet at have en Sommerporto og en Vinterporto. Man har her i Nordsjælland det Fænomen, at Porto udvider sig med Varmen ligesom alle andre Ting. Naar man kommer til 1. Maj, oprettes der Postekspeditioner i Snekkersten, Espergærde, Humlebæk, Rungsted, Skodsborg og Vedbæk, hvor der ellers er Brevsamlingssteder. Følgen er, at der straks i Forbindelse mellem disse indbyrdes og imellem de Ekspeditioner og Kontorer, som de have været underlagte, indtræder 10 Øres i Stedet for 5 Øres Porto. Skriver man altsaa i Sommertiden et Brev fra Espergærde til Snekkersten, hvad der kan være praktisk for mange Folk, der komme til at bo der-